

Estrenem casa amb la trobada

FEMINISMES DISSIDENTS A CATALUNYA

Dissabte 24 de març, de 10:30 a 13:30

I després: vermut!

A la nova seu de Ca la Dona: carrer Ripoll, número 25 (BCN)

Hi esteu totes convidades!

Us proposem aquest espai de trobada i debat entre dones de col·lectius feministes (però si no estàs a cap col·lectiu feminista, vine igualment, faltaria més!) per tal de treballar les polítiques feministes des de la relació. Des del convenciment que per a fer xarxes, cal re-conèixer també allò que ens distancia. Així doncs, proposem unes preguntes, acompanyades d'uns textos que poden ajudar a aprofundir en les reflexions (o almenys això esperem):

a. Reflexions sobre el moment actual dels feminismes. Què en pensem? Sentim que està passant quelcom distintiu? Què volem fer?

La reflexió sobre els esdeveniments del present/passat recent és complexa. Segurament ens manca perspectiva, però podem compartir les nostres diverses experiències i intentar aprofundir en l'anàlisi crítica de les nostres realitats.

b. Reflexions sobre les pràctiques d'activisme feminista. Què volem dir quan diem fer política i activisme? Quines pràctiques ens uneixen? Quines formes de fer/ser ens diferencien o, fins i tot, ens distancien? Quin significat o quin valor donem a les diferents formes de fer, com interactuem entre nosaltres, des de les diferències, des de les similituds, fins i tot des de l'enfrontament?

Amb quins mètodes ens sentim còmodes, amb quins no? Com podem fer per a reconèixer les diferents pràctiques i seguir fent xarxes feministes per a subvertir el funcionament de les comunitats?

*****

Textos:

Us proposem que els discutiu en els vostres col·lectius, amb les vostres amigues, o amb vosaltres mateixes abans de la trobada.

Si vols aportar altres textos o idees per a aprofundir en els debats, fer-ho a info@caladona.org

També trobaràs el dossier de la trobada a www.caladona.org

“Nacía una revuelta ingobernable y autorregulada, enjambre de generaciones, géneros, motivos, orígenes, adscripciones, y trayectorias, que desbordó los estereotipos (antisistema, *perroflauta*, *violento*) con una pregunta abierta, una interpelación a que tú, yo, nosotros, nosotras juntas hagamos política, gobernemos nuestras vidas. [...] y fueron surgiendo palabras necesarias: horizontalidad, consenso, desobediencia civil, democracia directa, autoorganización, solidaridad, fin de los privilegios; defensa de lo público, economía social, cultura libre, sostenibilidad ambiental... y feminismos.” (p. 8)

(sobre la comissió de Feministes Indignades) “Construimos acción política, relación, cariño, cuidado, relevo, solidaridad y aprendizaje colectivo, participando en las asambleas de barrios y pueblos, en la actual fase de extensión, descentralización y consolidación del movimiento.

La presencia feminista en el 15M ha contribuido a visualizar un feminismo diverso e independiente, difundir nuestros análisis y propuestas para desmontar el estigma que aún planea sobre el feminismo y a trazar alianzas entre las propias redes feministas y con otras redes.” (p 15)

“En el movimiento feminista hay diversidad, debate con respeto, sororidad y una práctica consolidada de alianzas coyunturales y estructurales entre feministas independientes y militantes de partidos por los intereses comunes. [...] Las estructuras de partido y la hegemonía de ciertas organizaciones en el movimiento feminista han marcado el debate, por ejemplo, en torno a la prostitución, el islam o el uso del velo. Este y otros debates han emergido en las plazas y siguen abiertos. Lo importante es que se hagan en igualdad de condiciones, dando voz a las mujeres y trans que no la tienen, porque entre nosotras también hay desigualdades y discursos más o menos amplificadas.” (p. 19)

“Nuestras compañeras latinoamericanas pueden enseñarnos mucho de su experiencia ante los ajustes. De la indignación puede nacer una revolución que ponga la vida en el centro: este mundo lleva otro en la barriga, nos lo dijo Galeano en #AcampadaBcn. Alumbrarlo supondrá esfuerzo y dolor, pero también alegría. Es la única forma de defender nuestro futuro y el de las personas que vendrán, de honrar la memoria de las que nos preceden en esta lucha. Que el amor y la fuerza nos acompañen.” (p.21)

Extractes de “Introducción 15-M. #Feminismos en el #Ágora, un #Ágora para los feminismos”. @JoanaGGrenzner. Dins *R-Evolucionando. Feminismos en el 15-M*. Diverses autores.

Podeu consultar el text complert a:

http://dl.dropbox.com/u/40215298/PDF/feminismos_agora15m.pdf

“La llegada a este edificio hacía realidad la necesidad de un espacio físico y simbólico feminista en Barcelona donde las mujeres, llegadas de diversos países, de diferentes culturas y edades y con distintas motivaciones, fuéramos protagonistas y sujetas activas de palabra y acción.

A las mamberas no nos gusta que nos definan, al menos no con definiciones unívocas y cerradas, no necesitamos que regulen de forma normativa nuestra(s) identidad(es). Somos mujeres, lesbianas, precarias, negras, jóvenes, migrantes, viejas, con diversas ambiciones,...

Queremos decidir quienes somos y cómo comportarnos sin repetir patrones preestablecidos, reinventarnos las veces que nos de la gana, rechazando posiciones estereotipadas que nos impone el modelo heteronormativo, fallogocéntrico y capitalista. Criticamos el sistema de género binario que nos obliga a posicionarnos ante categorías de comportamiento y deseo estrictas que no logran representar el abanico de nuestras formas de ser, pensar, actuar y desear como mujeres.”

<http://mambo.pimienta.org/momento-autonomo-de-mujeres-y-bolleras-osadas/>

“Davant la institucionalització del feminisme, l'absorció dels discursos de base i la lògica de la representativitat hem apostat per l'autonomia, l'autogestió i la coordinació entre els diversos feminismes autònoms.

Més enllà de buscar discursos o pràctiques unificadores, convergim en assenyalar públicament els efectes que el sistema heteropatriarcal, capitalista i racista té en les vides i els cossos de les dones; així com en la construcció d'estratègies pròpies de resistència, transformació i solidaritat. Aquestes han estat unes jornades no mixtes perquè som subjectes actives davant les opressions que ens afecten, amb estratègies i espais propis des dels que lluitar, perquè no esperem que ningú ho faci per nosaltres ni ho desitgem.”

http://www.laindependent.cat/index.php?option=com_content&view=article&id=653%3Aun-feminisme-autonom-divers-i-combatiu&catid=153%3Adrets-de-les-dones&Itemid=220&lang=ca

“Des de Ca la Dona fem política des d'una habitació pròpia, però també des del rebost, el pati i el mercat. Potser sigui aquesta una de les raons per les què les experiències de cases de dones o la reivindicació de “l'entre dones” siguin tan sovint incompreses per tantes dones. Ens ha costat molt aconseguir reconeixement i veu pública com per a abocar-nos en els espais privats de les dones, se'ns remouen les entranyes, ens fa fins i tot ràbia. [...] Tot això no vol dir que descartem que sigui possible la transformació política des d'espais mixtes, i fins i tot des d'estructures tradicionals de la política com els partits o els sindicats, però en aquest món hi ha moltes coses per a fer, i moltes formes de fer, i cadascuna escull on posar la seva energia.”

“A la base de la força que ens dóna Cld i la innovació que aporta la casa a la participació està, doncs, la **política de la relació, el treball en xarxa des de la diversitat, la confluència en el dissens**. Atès que aquesta relació política entre dones té valor, potser el seu valor més gran, en aquest treball des de les diferències. **Això és, per a mi, indissociable de la política pròpia**. Però com treballar en un projecte comú des de les diferències, des del consens en el dissens? Quin és el sentit (dis)comú de la casa? Aquest és el gran repte. **És la base que em permet, que a moltes ens permet, sentir que experimentem paradigmes per subvertir el que ens envolta i també a nosaltres mateixes. Ja que el que ens envolta és un oceà de diferència i conflicte i d'intents eterns i impossibles per buscar i imposar univocitats.**

És una experiència de subversió que costa molt de reconèixer. En part, perquè ens situem fora de les formes tradicionals de fer política; en part, perquè és un treball d'espores, una contaminació lenta i imperceptible; en part, perquè si una no està habituada al "llenguatge" en el que ens movem, pot ser una política molt críptica; en part, perquè subvertir-nos a nosaltres mateixes és complicat, no totes ens reconeixem en el dissens, a vegades el consens en les diferències pot ser viscut coma impositiu; en part perquè a vegades també necessitem sentir una unitat i una veu única i clara que es manifesti més nítidament, quelcom més semblant a consignes o manifestos que ens agrupin i que puguin ser escoltats amb més facilitat; en part, perquè tenim dificultats per a la renovació generacional i ser vella i subversiva és poc aparent; en part perquè, al cap i a la fi, som dones amb dones i, això què té de subversiu? –tot, dic jo.”

“Ca la Dona. Mujeres transformando des del lugar del no-lugar”. Article pendent de publicació.
@BetlemCBel, @CalaDona.